

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTI/KĀ/ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta

Nr. 112 (5651)

Sestdien, 1987. gada 19. septembrī

Maksā 3 kap.

**ŠODIEN
VISI UZ
DARBA
SVĒTKIEM!**

UZMANĪBU: PIEREDZE!

Neatlikt uz vēlāku laiku

Ja kolhozā «Ēdole» nebūtu istu saimnieku, te samierinātos ar būvmateriālu trūkumu un gaidītu labākus laikus... Taču vecās fermas nevar gaidīt. Tās nepieciešams rekonstruēt vai gluži vienkārši pielabot. Katru gadu. Diezgan sliktā stāvoklī saimniecībā ir arī ar noliktavām. Bet cilvēkiem ļoti vajag labus dzīvokļus. Vai šos aktuālos kolhoza uzdevumus varēja atlikt uz vēlāku laiku?

Valdes locekļi apsvēra: ja nemitu daļu kapitālajam remontam piešķirto līdzekļu un pievienotu tiem daļu peļņas, ko guvusi saimniecība, un...

Mēs visu pamatīgi apsvēram un aprēķinām, — teica valdes priekšsēdētāja vietnieks celtniecības jautājumos Alnis Porinš. — Kolhoza brigāde mums ir diezgan liela — 50 cilvēku. Ar tādu kolektīvu var kalnus gāzt. Sarežģītāk bija ar projektiem un materiāliem. Kur lai atrod izeju?

Nav noslēpums, ka objekta projekta un tāmes dokumentācija jāgaida vismaz gadu vai pat divus gadus. Taču dzīve diktē vienu vai otru objekta nepieciešamību jau tagad. Kolhoza «Ēdole» speciālisti gāja šādu ceļu. Teiksim, tai pašai fermai viņi palaboja tipveida projektu, sastādīja tāmi un aprēķināja bilances vērtību. Tiesa, pirms tam gan kolhoza priekšsēdētājam, gan speciālistiem materiālu meklējumus vajadzēja iegriezties ne vienā vien organizācijā un iestādē.

Viņi bieži vien saņēma atteikumu. Taču neapstājās! Ar zāgmateriāliem bija vienkāršāk —

tos sagatavo turpat kolhozā. Cementu aizņēms no šefiem. Viņi labprāt palīdzēja. Apmaina pret to kolhozs piedāvāja zāgmateriālus. Redzējama, ka «Ēdolē» iecerēts labs pasākums un ledus jau sakustējies, palīdzēja arī rajona agrorūpnieciskā apvienība.

Neraugoties uz tā dēvētajām «objektīvajām» grūtībām, saimniecībā šā laikā uzcelti vairāki objekti. Piemēram, jaunlopu ferma jau pagājušajā gadā uzņēma 300 bulliņus. Sopavasara darba ierindā stājās noliktava, kas paredzēta divu tūkstošu tonnu minerālmēslu glabāšanai. Astonas kolhoznieku ģimenes nesen nosvinēja jurgus skaistā divstāvu mājā. Visi šie jaunie objekti radušies, pateicoties saimnieciskajai iniciatīvai un izveicībai.

«Ēdolē» droši turpina celtniecību pašu spēkiem. Cilvēki ir pārliecinājušies: ja pie darba kuras kopīgi, ar iniciatīvu, ja perspektīvi risina aktuālās problēmas, var īstenot labas ieceres, neatlikt tās uz vēlāku laiku. Tagad saimniecībā top cūku ferma, sākusies sešdzīvokļu dzīvojamās mājas un citu objektu celtniecība.

Sekojoš kolhoza «Ēdole» parraugam, celtniecība saimnieciskā kārtā tiek izvēsta arī citos Kuldīgas rajona kolhozos un padomju saimniecībās. Lai paātrinātu darbu tempus, rajona agrorūpnieciskās apvienības ietvaros nesen izveidotas speciālas projektēšanas grupas. To uzdevums ir projektēt tā dēvētās iniciatīvceltniecības objektus.

V. GRIBOVSKA,
LATINFORM korespondente
Kuldīgas rajonā

Zinātnieki palīdz lauku saimniecībām

Dokumentā «PSRS ekonomiskās un sociālās attīstības pamatvirzieni 1986. — 1990. gadam un laika posmam līdz 2000. gadam» ir sacīts: «Partijas ekonomiskās stratēģijas augstākais mērķis ir bijis un paliek tautas materiālās labklājības un kultūras līmeņa nemītīga celšana. Lai šo mērķi sasniegtu, turpmākajā periodā jāpaātrina sociālā ekonomiskā attīstība, jānodrošina maksimāla ražošanas intensifikācija un efektivitātes paaugstināšanās uz zinātniski tehniskā progresa bāzes.» Šie norādījumi īstenojas arī mūsu rajonā. Piemēram, Aglonas padomju saimniecībā bieži viesi ir zinātnieki — gan no Rīgas, gan no Siguldas, kur notiek plaši pētījumi lauksaimniecības jomā.

ATTELA: Aglonas sovhoza piļu fermas brigādiere, Sociālistiskā Darba Varone Monika Rīvare (otrā no labās) sarunā ar zinātniekiem.

J. ZANDES foto

Pārskats

PAR LAUKU DARBU GAITU
līdz 18. septembrim
(pēc RARA dispečerdienesta
ziņām procentos)

Saimniecība	Novākts graudaugu	Norakts kartupeli	Nopiņķts linu
Raiņa	99,2	71	100
«Sarkanā ausma»			
Rudzātu p. s.	94,9	95	*
«Krasnij Oktjabrj»	94,9	72	*
	93,2	58	99
Rušonas p. s.	93,2	54	*
«Sīlukalns»	92,7	46	75
«Vārkava»	92,7	31	91
Dzeržinska	91,9	100	97
«Rīts»	91,2	24	*
Oškalna	90,9	58	75
Suvorova	90,1	10	70
M. Gorkija	89,3	85	89
K. Marksa	88,1	70	93
«Nākotne»	86,1	100	87
Aglonas p. s.	83,4	40	*
Kirova	81,5	100	98
«Zelta vārpa»	79,6	30	*
Lenina	78,7	38	97
«Dubna»	72,3	50	75
«Dzintars»	68,2	20	73
RAJONĀ	87,3	54	86

*) — nav sējumu.

UZMANĪBU!

Meteorologi brīdina, ka šogad ziema būs agrā — jau septembra nogalē gaidāmas stipras salnas, bet oktobra sākumā iespējams sals. Tāpēc lauksaimniekiem jāmobilizē visas tehnikas un darbspēka rezerves, lai novāktu visu izaudzēto. Pulksteni nedrīkst skatīties!

MŪSU NOVADNIEKI

Juris Pabērzs — sabiedriska darbinieks, rakstnieks

Juris Pabērzs (pseidonīmi Klaidūns, Kūrmis, Zamgada u. c.; 1891. — 1961. g.) — ievērojams Latgales sabiedriskais darbinieks un rakstnieks.

Dzimis Kalupes pagasta Pabērzos. Pēc vietējās tautskolas beigšanas dodas uz Pēterpili, kur, pārvarēdams lielas materiālās grūtības, beidz ģimnāziju un studē tieslietas.

Pirmie viņa dzejoļi parādās laikrakstā «Dryva». Ar 1912. gadu J. Pabērzs ir aktīvs līdzstrādnieks pie avīzes «Jaunas Zinas», kur publicēta liela daļa viņa dzejoļu un stāstu, kā arī publicistiski raksti. 1913. gadā J. Pabērzs izdod pirmo dzejoļu krājumu «Pavasara skaņas», kas ir arī pirmais atsevišķā izdevumā iznākušais latgāliešu dzejas krājums. Turpmākajos gados J. Pabērzs vairāk pievēršas stāstu rakstīšanai, sniedz arī garākus dzejojumus — poēmas. Stāsts «Mīrā laime» 1914. gadā iznāk atsevišķā grāmatīņā.

1917. un 1918. gadā J. Pabērzs ir miertiesnesis Daugavpils apriņķī. 1918. gadā muižnieki par nostāšanos zemnieku pusē apsūdzējuši viņu okupācijas va-

rai, it kā viņš būtu apvainojis Vācijas armiju. J. Pabērzu iesloga Daugavpils cietumā, kur viņam jāpavada septiņas nedēļas, pēc tam izsūta uz Vāciju koncentrācijas nometnē (Havelbergā). Dzimentenē atgriežas tikai pēc tam, kad Vācijā ir notikusi revolūcija. 1919. gadā ir Sarkanajā Armijā, vēlāk tautas tiesnesis Daugavpils apriņķī.

Dvīdesmitajos gados J. Pabērzs ir atkārtoti avīzes «Latgālis» redaktors (1920. — 1922. un 1925. gadā), 1925. gadā ir dailliteratūras žurnāla «Dzimitnes Skaņas» redakcijas loceklis. Daudz publicējas arī dažādos citos preses izdevumos.

1923. gadā iznāk pirmais J. Pabērza kopotu rakstu krājums «Rūzes un ēršķi», kas ir arī pirmais tāda veida izdevums latgāliešiem. Tajā ievietoti dzejoļi un stāsti. 1940. gadā iznāca «Rakstu krājums I», kurā ievietota dzeja; gatavojās nākamais krājums, kurā ietilptu stāsti. Pēdējos dzīves gados Juris Pabērzs bija iecerējis rakstīt kultūrvēsturisku romānu «Kod gaisma ausa», bet nepaspēja to realizēt.

Kā izglītots jurists 20. un 30.

Vilcāne, kura pasniedz latviešu un vācu valodu, ir iejūtīga klases audzinātāja. Tamāra atceras arī bijušos klasesbiedrus — Olegu Grigorjevu, Dmitriju Kozlovu, Aivaru Podskočiju, Ilonu Bogdanoviču... Puišu un meiteņu likteņi dažādi, dzīves ceļi atšķirīgi, taču visus viņus vieno liela mīlestība pret savu skolu, kuru sauc par savām otrajām mājām. Te gūtas zināšanas, pirmā pieredze dzīvē, iepazīts darbs.

B. ZERNOVS
ATTELA: Tamāra Anufrijeva.
J. SILICKA foto

K. VAIDAVS

Jau ziņojām, ka 26. septembrī Rožkalnu ciema kultūras namā notiks J. Pabērzsam veltīts tematiskais sarīkojums, kurā apsolījuši piedalīties rakstnieka dēls J. Pabērzs, dzejnieki A. Vējāns, P. Jurciņš, A. Rancāne, kinorežisors J. Streičs un aktieris R. Ancāns. Pie rakstnieka, revolucionāra un valsts darbinieka dzimtajām mājām atklās piemiņas akmeni.

Partijas dzīve: pārskati un vēlēšanas

PIRMIE REZULTĀTI

Rajona partijas pirmorganizācijas noslēgšanās partijas grupu pārskata un vēlēšanu sapulces. Šajā sakarībā mūsu korespondents palīdz Latvijas KP rajona komitejas organizatoriskā darba nodaļas vadītāju V. NAGLINSKU pastāstīt par šīs svarīgās politiskās kampaņas pirmajiem rezultātiem.

— Vispirms atzīmēšu, ka pārskati un vēlēšanas partijas grupās noritēja lietišķa pacēluma apstākļos, kurus radīja PSKP Centrālās Komitejas šī gada jūnija Plēnuma lēmumi un biedra M. Gorbačova referāts «Par partijas uzdevumiem ekonomikas kardinālā pārkārtošanā», kuru viņš nolasi Plēnumā.

Pārskata un vēlēšanu sapulcēs viens no galvenajiem jautājumiem bija partijas pirmorganizāciju un partijas grupu avangarda lomas paaugstināšana, ekonomikas vadības pārkārtošana un pēc iespējas lielāka skaita darbaļaudžu iesaistīšana šajā procesā. Jo nepieciešamība tautas saimniecībā pāriet uz intensīvām metodēm, cilvēka faktora nozīmes pieaugums, tādu apstākļu nodrošināšana, kad cilvēks apzinās sevi par uzlicēta darba iecirkņa patiesu saimnieku, liek partijas grupām meklēt un ieviest pārkārtošanās procesā jaunas savas darbības formas.

— Man ir zināms, ka jūs, biedre Naglinska, piedalījāties vairāku partijas grupu pārskata un vēlēšanu sapulcēs. Piemēram, Preiļu 21. pārvietojamās mehānizētās kolonnas autotransporta darbinieku partijas grupas sapulcē. Zinu arī, ka šīs grupas komunistiem kolektīvi ir autori-

tāte un viņi uzdod toni sociālistiskajā sacensībā par Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienas cienīgu sagaidīšanu.

— Jā, tas patiešām tā ir. Cilvēki ciena partijas biedrus, nem no viņiem paraugu. Par to, starp citu, tika runāts arī pārskata un vēlēšanu sapulcēs. Taču bez pašapmierinātības pieskaņas. Saruna ritēja par turpmākā darba perspektīvām, par to, kā novērst vēl esošos trūkumus. Komunisti, kuri nēma vārdu debatēs, vērsa partijas pirmorganizācijas biroja uzmanību uz to, ka sakarā ar pāreju uz jaunu darba apmaksas sistēmu, nepieciešams izvērst plašu izskaidrošanas darbu, regulāri organizēt nodarbinātības politiskās un ekonomiskās izglītības sistēmas.

Uzmanības priekšplānā bija arī jautājumi, kas saistīti ar autotransporta darbinieku partijas grupas skaitliskā un kvalitatīvā sastāva uzlabošanu, komunistu pārskatu plašāku praktizēšanu, atturības veicināšanas biedrības pirmorganizācijas nostiprināšanu.

Interesanti un saturīgi pārskati un vēlēšanas noritēja arī agrofīrmas «Krasnij Oktjabrj» partijas organizācijas visās trijās grupās. Sīkāk analizēt to gaitu nav nepieciešamības, jo laikrakstā «Leņina Karogs» jau publicēts agrofīrmas partijas komitejas sekretāres Z. Agafonovas raksts par pārskatu un vēlēšanu gaitu. Un tomēr piebilstu, ka visās partijas grupās komunisti īpaši uzsvēra, ka partijas biedriem vienmēr un visur jāradā personiskais paraugs. Lai kādā iecirknī viņi strādātu — lopko-

pības kompleksā vai cietes rūpnīcā. Tas patiešām šobrīd ir īpaši svarīgi.

— Protams. Taču, kā man liekas, ne mazāk svarīgi patlaban ir arī kritiski izvērtēt sasniegto, novākt tos šķēršļus, kuri vēl kavē darba tālāku uzlabošanu. Jo sociālo un tīri cilvēcisko problēmu risināšanā pasivitāte, inertums nekādi nav pieļaujami.

— Saprotu, ko jūs gribat jautāt. Jā, pārkārtošanās nav iespējama bez precīzas organizācijas un partijas politiskā nodrošinājuma. Te partijas grupām ir plašs darbalaugs. Jo tās ir cieši un tieši saistītas ar darba kolektīviem, risina tiem aktuālus uzdevumus, grupu komunisti ik dienas saskaras ar konkrētiem cilvēkiem un zina viņu noskaņojumu un rūpes. Ja strādnieka darba pieredze vai viņa ierosme ir cienīga plašai popularizēšanai, nepieciešams to darīt un propagandēt visu, kas paaugstina produkcijas kvalitāti un ceļ darba ražīgumu. Ja savukārt ir kādas nepilnības, nepieciešams veikt attiecīgus pasākumus, lai tās likvidētu, izmantojot sociālistiskās demokrātijas metodes — atklātību un kritiku.

Piemēram, tieši tā rīkojas kolhoza «Vārkava» partijas grupas locekļi un Preiļu 21. pārvietojamās mehānizētās kolonnas otrā iecirkņa jaunā partijas grupas darba organizatore S. Krupko. Pārskata un vēlēšanu sapulcēs, kuras nesen notika, viņi atklāti un godīgi pastāstīja par nepilnībām savu partijas grupu darbībā, masu politiskajā darbā, atturības kā dzīves normas no-

stiprināšanā. Materiāls par to, starp citu, arī publicēts vietējā presē.

Tomēr jāatzīst, ka vairāku partijas grupu pārskata un vēlēšanu sapulcēs praktiski kritikas nebija. Gan pārskata ziņojumi, gan runas debatēs, kā saka, ritēja gludi, kā agrākos laikos, un tāpēc nevienu īpaši neuztrauca partijas darba stāvoklis. Vai tad nebija par ko principiāli runāt Rušonas padomju saimniecības fermas «Bāzes» komunistiem? Te taču nav istas kārtības un disciplīnas. To pašu var attiecināt uz «Agroķīmijas» rajona apvienības (te jāuzlabo strādājošo darba un sadzīves apstākļi), «Lauktechnikas» rajona apvienības (neoperatīvi apkopo rezultātus par godu Lielā Oktobra 70. gadadienai organizētajā sacensībā), kolhoza «Nākotne» mehānisko darbnīcu, Preiļu starpsaimniecību celtniecības organizācijas, citām partijas grupām.

Tas, ka minētajās un citās partijas grupu pārskata un vēlēšanu sapulcēs pietrūka kritikas un paškritikas, liecina ne tikai par grupu organizatoru kļūdām, bet arī par pašpūli, ko mēs pieļāvām, jo laikus nesniedzām partijas grupām nepieciešamo palīdzību. Turpmāk tas, bez šaubām, neatkārtosies.

Kritiski analizējot pārskata un vēlēšanu sapulču materiālus, skaidri redzams vēl viens trūkums. Un ļoti būtisks. Referenti lielākoties runāja par saimnieciskā rakstura jautājumiem, bet ļoti maz — par komunistu politisko darbu. Un nemaz nepiešķērās sakaru nostiprināšanai ar rajoniem — sociālistiskās sacensības partneriem. Piemēram, ar Možaisku, no kuras netālu Lielā Tēvijas kara laikā pret vācu fašistiskajiem okupantiem varonīgi cīnījās slavenā latviešu strēlnieku divīzija.

Maz uzmanības pārskata un vēlēšanu sapulcēs komunisti vel-

tāja arī ekonomiskajiem saka-riem starp uzņēmumiem un saimniecībām, ar radnieciskajiem darba kolektīviem brālīgajās republikās pieredzes un garīgo vērtību savstarpējai apmaiņai. Tiesa, Silajānu, Priekuļu un Aizkalnes astongadīgo skolu partijas grupu pārskata un vēlēšanu sapulcēs tika izskatīti skolēnu patriotiskās un internacionālās audzināšanas jautājumi, saikņu nostiprināšana ar vecākiem. Taču nepietiekami dziļi.

— Biedre Naglinska! Man ir zināms, ka pārskati un vēlēšanas notika 27 partijas grupās, taču tikai septiņās tika izvirzītas divas vai trīs kandidāturās grupas organizatora postenim.

— Jā, tā tas bija. Te izpaudās gan mūsu pasivitāte, gan arī reālu kandidātu trūkums partijas grupas organizatora postenim. Jo dažās partijas grupās ir tikai trīs četri komunisti. Bet tas nozīmē, ka pirmorganizācijām un partijas rajona komitejai vairāk uzmanības jāvelta cilvēku izraudzīšanai iestājās PSKP rindās, partijas biedru kandidātu audzināšanai, partijas organizāciju rindu augsmei.

Nobeigumā minēšu šādus datus. Pārskati un vēlēšanas visumā noritēja organizēti, sapulču apmeklētība bija laba. Partijas grupu pārskata un vēlēšanu sapulcēs piedalījās partijas rajona komitejas biroja locekļi, partijas rajona komitejas locekļi un locekļu kandidāti, partijas rajona komitejas aparāta darbinieki.

Jāatzīmē, ka patlaban organizatoriskā darba nodaļa turpina strādāt ar pārskata un vēlēšanu sapulču materiāliem, cenšas tos pēc iespējas dziļāk izstudēt, lai turpmāk nepieļautu nepilnības un mērķtiecīgāk virzītu partijas pirmorganizācijas uz savas lomas paaugstināšanu kolektīvu idejiskajā un darba audzināšanā.

Saruņu pierakstīta
G. LEĻNOVS

Rīt—Meža darbinieku diena

K. Marksa kolhoza teritorijā mežus nu jau ceturto gadu apsaimnieko inženieris mežkopis Elmārs Skuķis. Darba nav maz, jo mežu platības saimniecībā ir visai lielas. Taču meža saimnieks ar saviem pienākumiem allaž sekmīgi tiek galā.

Sevišķi lielu uzmanību viņš veltī meža ataudzēšanai. Te lielu palīdzību sniedz Niedru astongadīgās skolas skolēni. Ik gadus egļu un priežu audzes papildinās ar sešiem hektāriem jauna meža. Skolēni izliek arī putnu būriņus, norobežo skudru pūžņus. Biotehniskie pasākumi šogad bija plānoti 1,5 hektāru platībā, bet faktiski veikti septiņos hektāros.

Protams, savu paņēmu arī sabiedriskie pienākumi. Elmārs Skuķis ir ciema padomes deputāts, brīvprātīgais kārtības sargs, nodarbojas ar sportu.

ATTELĀ: inženieris mežkopis Elmārs Skuķis aplūko egļu jaunaudzi. Paies gadi, un te zaļos skaistules egles, kuru izaudzēšana savu ieguldījumu devis arī viņš — meža pašreizējais saimnieks.

J. SILICKA foto

Vēstule ar komentāriem

Dzīve rada izmaiņas

«Mēs trijātā dzīvojam vieni-istabas dzīvoklī, kura platība ir 16,5 kvadrātmetri. Gaidām otro bērnu. Bet istabā nav pat krāsns. Ja to ievietotu, kā to piedāvā pilsētas izpildkomiteja, tad nebūtu vietas mūsu gaidāmajam mazulim. Mēs lūdzām izpildkomiteju apmainīt mūsu dzīvokli pret lielāku, bet mums atteica. Kaut arī no sākuma pret maiņu neizturējās noraidoši. Ko mums tagad darīt? Jo mēs taču bijām ar mieru atstāt rindu — apmaiņas gadījumā», — savā vēstulē mums stāsta līvāniete Z. Zukule.

Pēc redakcijas priekšlikuma šo vēstuli komentē Līvānu pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētāja vietniece V. LEINE.

— Sākšu ar to, ka mūsu Konstitūcijā ierakstītās cilvēka tiesības uz dzīvokli vēl nenozīmē tūlītēju cilvēka vajadzību apmierināšanu. Laudis bieži vien negrīb to saprast. Viņi redz, ka atbrīvojas kaimiņa dzīvoklis vai arī ir pilnīgi tukša māja — piešķiriet to mums. Lietas būtība, starp citu, šeit ir daudz sarežģītāka.

Izpildkomitejā, kā zināms, pastāv kopēja rinda uz dzīvokļu saņemšanu. Gribu pasvītrot, ka tikai uz dzīvojamās platības saņemšanu. Te nav runas par tās kvalitāti vai izmēriem. Tātad tā var būt nelabiekārtota un bez zināmām ērtībām. Tad, lūk, saņemot no uzņēmumiem dzīvokļus, mēs sākam manevrēt ar rindu tā, lai pēc iespējas apmierinātu plašākas masas. Atbrīvotos dzīvokļus mēs piedāvājam rindas kārtībā. Tā mums bija ar A. Ancverinas ģimeni. Viņu pašreizējais dzīvoklis neatbilst sanitārajām un tehniskajām normām. Mēs viņiem piedāvājam plašāku, bet nelabiekārtotu dzīvokli, pie tam — nenonemot no rindas. Bet viņa atteicās no tāda pagaidu varianta. Un pacietīgi gaida to, kas viņai pienākas. Tad mēs at-

brīvojušos dzīvokli piedāvājam nākamajiem, kamēr neatradīsies gribētājs. Viņi rindu nezaudē, bet dzīves apstākļi tomēr manāmi uzlabojas.

Tagad paanalizēsim vēstules autorei situāciju. Z. Zukule ieradās pilsētā no laukiem. Tā veidojās viņas liktenis, ka nebija kur dzīvot. Sieviete atnāca pie mums ar lūgumu iedalīt jebkādu stūrīti. Izpildkomiteja viņai piešķīra 16,5 kvadrātmetrus lielu dzīvokli. Pagāja laiks, Zinaida apprecējās, un tagad ģimene gaida otro bērnu. Istaba, protams, kļūst par mazu. Z. Zukule lūdz citu, lielāku, piedāvājot noņemt viņu no rindas. Šis priekšlikums izpildkomitejai varētu likties vilinošs. Bet es piedāvāju paskatīties uz šo lietu no likuma puses. Bēda ne jau tajā apstākļi, ka mēs līdz ar to neievērosim citu pilsoņu vajadzības. Un arī ne apstākļi, ka, tā rīkojoties, mēs zaudējam pārvietošanas fondu, kurš mums īstenībā ir jāsaģlabā. Problēma, un man tas šķiet galvenais, ir tajā apstākļi, ka, izpildot atsevišķu pilsoņu nepamatotās prasības, izpildkomiteja var pārvērsties par orgānu, kurš vadās nevis pēc likuma, bet gan pēc atsevišķu pilsoņu gribas un gādījuma. Viņiem dzīvoklis ir nepieciešams. Nu, bet kā tadā gadījumā rīkoties ar tiem, kuri dzīvo līdzīgos apstākļos? Lūk, svaigais piemērs!

A. Suhancova ģimene pēc ugunsgrēka palika uz ielas. Pilsētas izpildkomiteja viņiem piešķīra 14 kvadrātmetru lielu nelabiekārtotu dzīvokli. Un četri cilvēki nodzīvoja šādos apstākļos tieši četrus gadus. Tikai tagad viņi saņēma pilnvērtīgu (36 kvadrātmetrus lielu) dzīvokli.

Līdzīgu piemēru pilsētā ir daudz. Tāpēc pieņemt tikai prasītājam izdevīgu lēmumu un rīkoties tikai pēc viņa diktāta pilsētas izpildkomiteja nav tiesīga. Bet tagad dodam vārdu rajo-

na izpildkomitejas priekšsēdētāja vietniekam J. DESAINIM.

— Ģimenei dzīvoklis ir nepieciešams, jo tās dzīves apstākļi ir slikti. Šeit nav ko piebilst. Taču izpildkomiteja kopumā un katrs tās darbinieks atsevišķi ir atbildīgi likuma priekšā, proti, jūtot līdzīgu vienu cilvēka likstām, nedrīkst alzmirst simtu citu līdzīgas vajadzības. Tāpēc, pieņemot lēmumu, jāizvēlas, kam dot priekšroku — jūtām un mirklī emocijām vai likuma prasībām. Nereti priekšroka tiek dota pirmajam. Konkrētajā jautājumā šajā nozīmē izpildkomiteja lēmumi pareizi.

Otrs faktors — pilsētas izpildkomitejas sēde, kurā no deviņiem izpildkomitejas locekļiem klāt ir tikai četri. Šādā sastāvā izpildkomiteja nav tiesīga pieņemt lēmumu. Nekādu! Un par šo pārkāpumu līvānieši pelnījuši nosodījumu. Kas iznāk? Runājam par likumu ievērošanu, bet paši to ignorējam.

Uzskatu, ka pilsētas izpildkomitejas locekļiem jāsapulcējas, vēleiz jāatgriežas pie minētajiem jautājumiem.

KORESPONDENTA KOMENTĀRS.

Nenoskaidrots paliek viens svarīgs faktors: kāpēc tagad pilsētas izpildkomiteja testējas par taisnīgumu un likuma ievērošanu, bet 1984. gadā pieļāva likuma apiešanu, piešķirot Z. Zukulei dzīvokli ārpus kārtas? Situācija tagad šāda — ja jau izdarīts viens solis sānis, tad jāspēr arī otrs... Atgādināsim, ka pirms trim gadiem pilsētas izpildkomiteja izpildīja personīgu prasību, kuru izvirzīja rajona izpildkomitejas toreizējā vadība. Toreiz pilsētas izpildkomiteja nerada spēku pretoties šādam kompromisa lēmumam. Un, lūk, šodien problēma liek sevi atkal manīt. Tikai sarežģītāka varianta.

L. KUZMINA

Saules žāvētava

MINSKA. Kalīnina kolhoza, Minskas pleivartē, izmanto neizsīkstošu siltuma avotu. Tur tiek izmēģinātas dažādas saules žāvētavas, ko radījuši PSRS Ne-

meļzemes joslas Centrālā Lauksaimniecības mehānizācijas un elektrifikācijas zinātniskās pētniecības institūta zinātnieki. Viens šāda saules iekārta ļauj se-

zonas laikā izžāvēt tukstošiem tonnu sienu, kurā saglabājas visas nopļautās zāles barības vielas un vitamīni. Dažādas jaudas iekārtas paredzētas sienu un graudu žāvēšanai, ūdens sildīšanai fermās un lauku apmetnēs.

TASS

SPEKTRIS

SESTDIENAS LAPPUSE

„Ir dzejā spēks un daile vienuviet...“

11. septembra novakarē centrālajā rajona bibliotēkā bija rosigāk nekā citkārt. Pulcējās tie, kuri vēlējās parunāties ar jauno dzejnieku Eināru Pelšu.

Einārs Pelšs lasīja savu dzeju, runāja par ciltautu kultūru ietekmi uz dzeju. Jāsaka, ka laikam tieši šī dzejas stunda mūs tuvināja jaunā literāta savdabīgajam domu gājienam, jūtu pasaulei. Šī saruna mudināja uz pārdomām, ka nedrīkstam noliegt to, ko vēl nesaprotam.

Jācer, ka arī Eināram Pelšam bija interesanti ieklausīties skolotāju A. Svītes, R. Lustikas, M. Opuļes pārdomās par viņa pirmo dzejoļu krājumu «Maija».

Savas ar E. Pelšu atgriezās no tālās Ulanūdes. Nu jau kā diplomēts speciālists. Kopā ar viņu mūsu dzejas pēcpusdienā piedalījās jaunais burjatu literāts P. Jandānovs. Viņš Latvijā ciemojas otrreiz. Burjatu dzejnieka vārsmās jaučams ritmiskums, melodiskums. Tālo ceļu P. Jandānovs mēro tamdēļ, lai iemācītos latviešu valodu, lai tuvinātu savas un mūsu tautas kultūras.

Dzejas pēcpusdienas izskaņā Einārs Pelšs saņēma novēlējumu: «Neapstālies, pa dzejas kāpnēm kāpt arvien augstāk, lai iedvesmu dod dzimtas pilsētas rudeniņās noskaņās. Lai dzejoli «Iedvesma» paustā doma vērstos istenībā...».

Smalkāko vieglumu iedves man, Visvarenais Gars!
Zinu, ka vienīgi iedvesmā Mans gājums būs garš.

D. STUPANE,
rajona centrālās bibliotēkas
direktora vietniece

Kultūras dzīve: informācija

Pēc profesijas noslēpumiem

Biezāk nekā citkārt uz rajona kultūras namu turpmāk nāks Preiļu 1. vidusskolas devītās klases skolēni. Lai iepazītu, izzinātu, kas zina, arī laimīgu klubu darbu un rastu priekšstatu par mums tik vajadzīgās un interesantās profesijas noslēpumiem.

Ar rajona kultūras nodaļas vadītājas Monikas Līvānes rūpēm ir izveidota mācību programma. Klase darbosies uz skolu mācību ražošanas kombināta bāzes. Pasniedzējas rūpes un atbildību uzņēmusies M. Līvāne.

Vidusskolēni ar lielu interesi uzņēma ziņu par šādas mācību klases izveidošanu pie rajona kultūras nama. MONIKA LĪVĀNE stāsta:

— Plānojam, ka klubu darba iemaņas apgūs 15 jaunieši. Sorīdī pieteikušies krietni vairāk. Mācību programma sastādīta trim gadiem. Nodarbības notiks ik pirmdienu. Mācības uzsāksim, dodot vispārēju ieskatu par klubu darba virzieniem. Programmu apgūsim, iepazīstot kultūras darbu kā ideoloģiskā darba sastāvdaļu, sniedzot skolēniem ieskatu par kultūras un mākslas problēmām, iepazīstinot

ar kultūrizglītības darba vēsturi republikā un rajonā. Mēģināsim radīt priekšstatu arī par klubu darba metodisko vadību. Skolēnus iepazīstināsim ar klubu iestāžu darba mērķi un saturu.

Mācību programmu ietvertas nodarbības «Klubs un socioloģija». Plānojam, ka skolēni varēs veikt interesantus socioloģiskus pētījumus savā skolā, klasē un citur, varēs iepazīt pašdarbības pulciņu organizēšanas metodi, atpūtas un padomju tradīciju pasākumu organizēšanu, gūs prasmi sagatavot un vadīt spēļu programmas, veidot scenārijus.

Kluba darba klase lielā mērā padziļinās vidusskolēnu redzesloku literatūrā, mākslā, teorētiskajās zināšanās par vēstures un kultūras pieminekļu aizsardzību, tēlotājmākslā, kinomākslā. Līdzās teorētiskajām zināšanām paredzētas praktiskās. Runāsim par uzvedības, gaida un apģērba kultūru. Uzskatu, ka triju gadu laikā jaunieši gūs pilnīgu priekšstatu par klubu darbu, iepazīs profesijas aizrautību un padziļinās savu vispārējo zināšanu līmeni. Un, protams, mēs ļoti ceram, ka vismaz daži no viņiem par savu nākamo profesiju izvēlēties kultūras darbu.

A. VELDRE

Mūžīgo mežu cikli

Par tālu nākotni domā mežkopji, ejot kvalitatīvi jaunus ceļus mežu audzēšanā. Jaunā pieeja izpaužas reģionālā mežsaimnieciskā pasākumu sistēmā. Tā tiek veidota pēc stādījumu rajonēšanas zonāli tipoloģiskā principa, ņemot vērā to daudzveidību, īpatnības un izmantošanas mērķus. Šādi nozāres attīstības noteikumi jau izstrādāti mūsu zemes Eiropas daļas, Vidusurālu un Dienvidurālu mežu joslai. Ar ESM palīdzību radīti attiecīgi ekonomiski matemātiskie modeļi. Daži zinātnieku ieteikumi jau tiek ieviesti ražošanā.

Jauninājuma pamatā ir mežu koksastāva un mežu ekonomiskā izmantojuma rajonēšana. Nemtas vērā ne vien joslu un rajonu, bet pat atsevišķu savrupieņu un meža masīvu īpatnības. Rezultātā nozārei tiek piedāvāta programma ilgākam laikam. Realizējot to, mežu varēs izmantot nepārtraukti, nebaudoties, ka tas varētu liesēt, iegūstot maksimālu efektu no meža resursiem un tā ekoloģiskā spēka.

Protams, nekāda zinātniska tālredzība un pati modernākā ESM nespēj pilnīgi paredzēt nākotnes vajadzības un iespējas.

Neizsmejamu un pieaugošu bagātību mežam garantē sistēmu cikli. Paaugstinoties nozāres intensifikācijas līmenim, savu laiku nokalpojusi pasākumu sistēma (ieskaitot tehnoloģiju un normatīvus) tiks nomainīta pret citu, pilnīgāku.

Bet pašlaik mežkopji plāno un izveido stādījumus, kas daudz lielākā mērā nekā agrākie atbilst daudzpusīgai, kompleksai izmantošanai. Sevišķa uzmanība tiek veltīta meža ekoloģiskajai varēnībai — tā grandiozajai ietekmei uz biosfēras veselību.

Šai sakarā piebūvēsim, ka par savu dzīvību mums, bez iespējama, jāpateicas mežam ar tā brīnumaino fotosintēzes spēju, jāpateicas par katru otro elpas vilcienu un gandrīz par katru tīra ūdens maliku. Bet mūsdienu tehnosfēra? Tā aprīj piecpadsmit reizes vairāk skābekļa nekā viss dzīvais uz Zemes. Tātad bez meža mūsu planēta nav pat iedomājama, un mūsu zemes meži, kas pieņemas plašumā un spēkā, nav tikai liela padomju lauku bagātība, tie dod labumu visai zemeslodei.

D. SMIRNOVS,
TASS komentētājs

Saules pilna māja

Veronika Kulakova mulsa un no uztraukuma ne uzreiz spēja rast atbildes uz mūsu jautājumiem, tāpēc sarunas pavedienu savās rokās, kā tam arī jābūt, ņēma ģimenes galva — dzīvesbiedrs Vladimirs Vasiljevičs. Stāstīja un visu izrādīja viņš ar patiku. Lietiški, pamatīgi un ne bez lepnuma. Bet lepoties ar ko Kulakoviem ir. To ne reizi vien bijām atzīmējuši arī mēs, veicot kārtējo reidu konkursa «Kļūsti krāšņāka, dzimtā pilsēta!» ietvaros. Kulakovu māja un visa sēta allaž bija labāko skaitā Līvānos.

Droši vien, tas ir tieši tāds gadījums, kad nevis vieta skaištu dara cilvēku, bet gan otrādi. Lai gan daba šajā nostūrī nebūt neliecina, ka te būtu pilsēta. Liepas ar krāšņiem lapu vainagiem, nestrēdzīgi plūst upe, zaļa plava. Un gandrīz nekā tāda, ko esam parādūši saukt par civilizāciju un kuras sekas ne vienmēr izraisa pozitīvas emocijas.

Pie Kulakovu mājām, var teikt, beidzas viena no Līvānu vispatīkamākajām ielām — Dubnas. Saskaņā ar oficiāliem dokumentiem māja jau atrodas ārpus pilsētas robežas. Un tomēr šī

sēta ir pilsētas rota. To var teikt bez pārspilējuma.

Kulakovu mājās nav nekā tāda, ko varētu raksturot ar vārdiem «arhaisks» vai «ekstra». Viss tajās ir vienkāršs un ārēji neuzbāzīgs. Tieši te arī izpaužas harmonija, bet tā ir visur — krāšņās puķu dobēs, zālajos, biežajos viņogulāju krūmos.

Sēžam mājīgā viesistabā, kur, liekas, pat meklējams neatradīsi nevienu puteklīti, un dzīvesbiedri, papildinot viens otru, stāsta, kā, dabūjuši atļauju un ģimenes padomē apsprieduši projektu, sākuši būvēt māju. Lai gan izmantojuši lētus kokmateriālus (mežniecība gandrīz par velti pārdevusi vēja nogāzto kokus), māja tomēr izmaksājusi visai solidu summu. Toties tagad ir lieliska māja, kurā gan vecākiem — pensionāriem ļabi dzīvot, gan arī bērniem viss ir tuvs un dārgs. Ipaši meitai Maijai — Līvānu 1. vidusskolas skolotājai. Viņas austie, pītie un adītie izstrādājumi skaisti rotā dzimto māju. Daudzus no tiem skatījuši arī izstāžu apmeklētāji (arī PSRS Tautas saimniecības sasniegumu izstādē), jo Maija

jau vairāku gadus darbojas Tautas lietiskās mākslas studijā «Dubna».

Klausījos Kulakovu stāstījumu un centos saprast: no kurienes viņiem tāda attieksme savas sētas veidošanā? Atbildi deva viena vienīga frāze: «Cik tas viss izmaksāja? Cik maksājām par dēstiem, sēklām? Ziniet, neesam skaitījuši. Ne toreiz, ne tagad.» Piebūvēsim, ka Kulakovus tirgū neredzēsiet. Viss, kas apkārtnē zied un zaļo, pārdošanai nav paredzēts. Tāds likums valda šajā ģimenē. Bet Vladimirs Vasiljevičs saka:

— Dvēsele priecājas, kad ziedos, zālē un kokos saulīte spēlās. Un tad liekas, ka tu pats kļūsti labestīgāks.

Tiesa kas tiesa. Ļauniem cilvēkiem ziedi netīkot. Šādi cilvēki ziedus nereti pat iznīcina. Tā reiz bija ar rozēm, kuras rotāja mājas fasādi.

I. KOROLOVA

ATTELOS: «Tas viss prasa lielu darbu, taču tā augļi dod patiesu gandarījumu», uzskata Vladimirs Kulakovs.

J. SILICKA foto

Humora stūrītis

Starp citu

Viss jaunais arī novecojis atgriežas moderns.

Dažs niekojoties kļūst par izgudrotāju.

Jo tukšāka galva, jo ērtāk tajā domas dzīvo.

Kad nevarēja par citiem sūdzēties, lamāja pats sevi.

Slīmbas nekad nejoko: jā vai nē.

Taisni brīnums! Zemē nomestu talantu neviens nepaceļ. Kapeiku — gan.

Strīdos ne vienmēr dzimst tikai patiesība. Dzimst arī muļķības.

Fakti bija tik kaiti, ka visi baidījās tiem ķerties klāt.

No izredzētā romāna iznāca tikai aforisms.

Ne visi domu gaudi ir dīgtspējīgi.

Tikmēr muļķāja galvā vienu un to pašu domu, kamēr arī tā galīgi sadila.

Ir darbavietas, kurās pašam nemaz nav jāsaņem alga.

Ja gribi par kaut ko kļūt, drosmīgi klusē. Tevi tūlīt ievēros.

L. VIKSNA,
LĪVĀNOS

„Neko neredzu, nedzirdu...“

Virsrakstā liktie vārdi raksturo pozīciju, kādu pēdējā laikā ieņēmis ne viens vien mūsu sabiedrības loceklis. Tā ir ērtāk, jo nevienam nepatīkšanās it kā nedari. Bet... padomāsim! Piemēram, kļūstot esmu labs pret kaimiņu, kurš brūvē kandžu, apzirda cilvēkus, bet — vai esmu labs pret tām ģimenēm, kurās indīgā dzira ienes bēdas un pat traģēdijas? Kā zinām, sīvā cīņā tieši tagad vairās sabiedrisku vietu, tāpēc žūpošanas notiek dzīvokļos, pagrabos, garāžās utt. To visu redzam, dzirdam, bet — kļūšējam. Gribam būt labie.

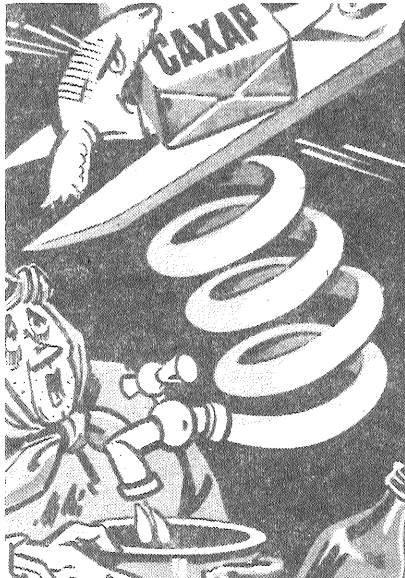
Statistika liecina, ka nesamērīgi pieaug cukura patēriņš. Tik daudz, protams, pārtikai neizlieto. Tātad kandžas dzīšana ieguvusi visai plašus mērogus. Bet par notvertiem brūveriem dzirdam tik reti, tik reti... Milicija viena pati ar šo postu galā netiks. Vajadzīga visas sabiedrības palīdzība.

Alkoholisma sērgu ar administratīviem līdzekļiem vien neapkaros. Šajā cīņā liela loma ir mākslas spēkam — gan slukto ieradumu kritizējot, gan propagandējot veselīgu un lietderīgu dzīvesveidu. Ieskatam publicē-

jam divas diezgan neparastas fotogrāfijas.

TASS fotohronika atsūtīja mākslinieka J. Keršina zīmējumu, kuram autors licis parakstu «Kandžu — prom!», bet labajā pusē skatām kādas Jēkabpils pilsētas mājas noformējumu. Mākslinieks it kā saka: «Grādīga dzēriena pudele ir kā smagas važas, tā bieži vien ir cēlonis traumām un pat nāvei». Vai arī mēs nevarētu izgatavot līdzīgu uzskatāmo aģitāciju?

Rakstīja un kaimiņu rajonā
fotografēja K. PRIEDĪTIS

Kooperatīvs «Lira»

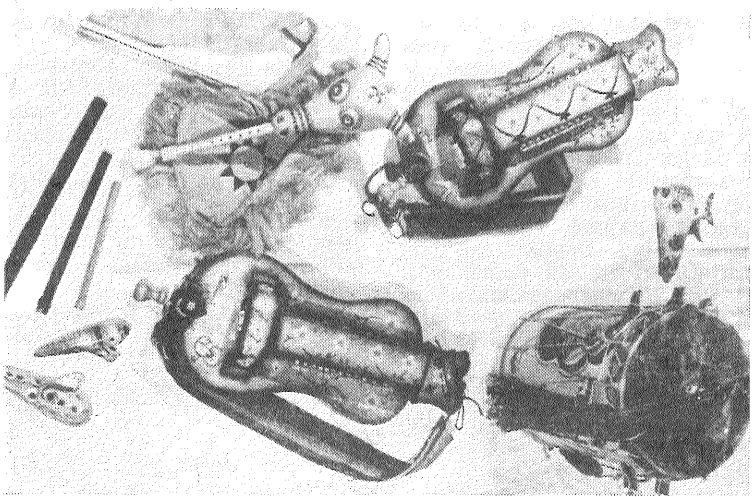
Kijevā izveidots muzikāls serviss — te ne tikai pēc pasūtījuma izgatavo dažādus mūzikas instrumentus, bet arī iemāca gribētājus tos spēlēt. Pakalpojumu diapazons tiešām ir plašs, tas ietver sevi gan teatrāli muzikālus pakalpojumus atbilstoši tautas tradīcijām, gan pašu instrumentu dekoratīvā stila izstrādāšanu, gan mūzikas klašu noformēšanu, gan starpnieciskus pasūtījumus, kas saistīti ar mūzikas instrumentu iegādi, pārdošanu un nomu.

Kooperatīvs veic darbu arī kultūras un izglītības jomā. Mūzikas instrumentu meistariem sniedz metodisku un tehnisku palīdzību oriģinālu instrumentu izgatavošanas jautājumos. Pašdarbības kolektīvi te var iziet tautas instrumentu «spēlēšanas skolu», saņemot rekomendācijas vienkāršāko instrumentu patstāvīgai izgatavošanai.

ATTELOS:

Glodosu ciema etnogrāfiskā folkloras ansambļa dalībnieces atdzīvinājušas senu tradīciju — ukraiņu tautas vakarēšanu. Arī šajā mirklī, kad izdarīts fotozņēmums, viņas sapulcējušās lauku mājā. Šķan ukraiņu tautas dziesmas senu mūzikas instrumentu pavadījumā.

Seni mūzikas instrumenti, kurus izmanto Glodosas ciema kultūras nama pašdarbības kolektīvi. Kooperatīva «Lira» talantīgo meistaruru rokās tie ieguva «dzīvību» un kļuva skanīgi.

TASS fotohronika

RUDENS ZIEDI

«Ja cilvēkam ir divi klaipi maizes, vienu lai viņš samaina pret ziediem, jo maize baro miesu, bet zieds veldzē dvēseli». Ar šādu devīzi Preiļu kooperatīvajā profesionālā tehnikālā vidusskolā bija organizēta rudens ziedu kompozīciju izstāde.

Lai ziedu skate būtu koša un bagāta, centās viss skolas kolektīvs. Izstādes veidotāji parūpējās par prasmīgu to izvietojumu skolas zālē.

Visprasmīgāk ziedus sakārtoja trešā grupa, centīgi darbojās arī sestās, septītās, ceturtais un astotās grupas jauniešus. Kompozīcija iepriecināja ar krāsu un formu daudzveidību, ar interesantiem nosaukumiem. Tās bija veidotas tematiski.

Rudens ziedu izstāde dvēseliski bagātināja tās veidotājus, priecēja vērtētājus un skatītājus.

M. VITOLA

Sirsniņi sveicam Daugavpils mežrūpniecības saimniecības Preiļu mežniecības darbiniekus viņu profesijas svētkos! Izsakām pateicību Andrim Ancānam un Rolandam Ivanovskim par atsaucību un veikto darbu komjauniešu talkā, kura tika rīkota šī gada 15. augustā Preiļu pilsētas parkā bijušā muižas zirgu staļļa uzkopšanā. Novēlam arī turpmāk aktīvi sadarboties novada kultūras mantojuma saglabāšanā. Lai jūsu veikums kalpo par piemēru citiem. Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzeja kolektīvs

Lai notiek tā — lai roka sajūt roku,
Lai viss kā šodien laimes krāsās zied,
Lai jūsu vasara caur varavīksnes loku
Uz rudens augļu bagātību iet!

(Sk. Kaldupe)

Saskanīgu soli kopējā dzīves ceļā MĀRITEI VALAINEI un ALBERTAM PLONIM novēl

Preiļu siera rūpnīcas kolektīvs

LIVĀNU KULTŪRAS NAMA BĒRNU TEĻOTĀJAS MAKSĻAS STUDIJA

aicina jaunus dalībniekus šādās disciplīnās:
zīmēšana, gleznošana;
kompozīcija, praktiskie dekoratīvi darbi;
veidošana, keramika.

Pieteikties līdz 1. oktobrim studijas darbnīcā Līvānos, Rīgas ielā 120 (otrdienās un ceturtdienās no plkst. 17.00 līdz 20.00).

Laikraksts «Lenina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TĀLRŪNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstulju nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 22203, fotokorespondents — 21985, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Informē 02

Naktī uz šī gada 28. augustu Stabulniekos pie kādas dzīvojamās mājas tika nozāgts motocikls «Jawa». Par šī nozieguma izdarīšanu pie kriminālatbildības tiek saukti Rēzeknes rajona iedzīvotāji Sergejs Butkevičs, Pjotrs Romanovs un Ivans Sargins.

Naktī no 8. uz 9. septembrī Aqlonā no dzīvojamās mājas pagrabā nozāgti divi velosipēdi un izdarīta zādzība (izsītot loģu) veikalā Nr. 91. 9. septembrī pēc plkst. 3.00 aizdzītie velosipēdi tika atrasti Preiļos pie tirdzniecības kioska. Kioska durvīm bija norautas piekaramās atslēgas, tātad — mēģināts tajā iekļūt. Šos likuma pārkāpumus izdarīja nepilngadīgie: trīspadsmitgadīgais Rožupes ciema Pēternieku iedzīvotājs Andris Podleščuks un desmitgadīgais Juris Daukšs no Rušonas ciema Kategrādes. Materiāli nosūtīti nepilngadīgo lietu komisijai.

Par atkārtotu transporta līdzekļu vadīšanu reibumā (gada laikā) pie kriminālatbildības tiek saukti līvānietis Andris Veigulis (eksperimentālais māju būves kombināts), Pjotrs Mikulovs (Aqlonas internātskolas darbinieks), Aleksandrs Lavrenovs (strādā Rudzātu sovhozā) un Gunārs Misāns (strādā Aqlonas padomju saimniecībā).

Par brāģas izgatavošanu personiskai lietošanai dzīves vietā pie administratīvas atbildības tiek saukti Andrejs Grāveris (dzīvo

Līvānos, Zaļajā ielā 12—39, izgatavoja 4 litrus brāģas), Jakims Panfilovs (dzīvo Līvānos, Lauku ielā 11, izgatavoja 40 litrus brāģas), Gunārs Briška (dzīvo Līvānos, Lauku ielā 18a, izgatavoja 40 litrus brāģas).

Iegādājoties 10 litrus kandžas, aizturēts līvānietis Aleksandrs Korsaks (dzīvo Rīgas ielā 37—13).

Rajona izpildkomitejas iekšlietu daļas priekšnieks katram uzlicis 100 rubļu lielu naudas sodu.

Šī gada 10. septembrī ar nozāgtiem sešiem klaipiem rupjmaizes un diviem baltmaizes batoņiem aizturēts Daugavpils rajona iedzīvotājs Dmitrijs Trifonovs, kurš strādā Aqlonas malzes ceptuvē par kurinātāju. Tautas tiesa viņu sodīja ar 20 rubļu naudas sodu.

Pēdējā laikā Latvijas PSR teritorijā biežākas kļuvošas zādzības viensētās, kur dzīvo vientuļi veci cilvēki. Rudens laikā viņi uz laiku atļauj dzīvot viensētās mazpazīstamiem cilvēkiem, lai tie palīdzētu lauku darbos, bet mājas un mantu nereti atstāj bez uzraudzības. Tāpēc lūdzam par visiem tiem cilvēkiem, kuri braukā pa lauku viensētām un ciemiem un piedāvā it kā palīdzību saimnieciskajos darbos, ziņot milicijas dežūrdaiļai vai milicijas iecirkņa inspektoram.

Rubriku vada rajona izpildkomitejas iekšlietu daļas priekšnieka vietnieks V. PETROVS

Redaktora v. P. PIZELIS

«EZERZEME»

21. septembrī — «Pağaidi tikai!» (1. — 10. izlaidums), «Sojuzmultfilm», sāk. plkst. 17, 19, bet plkst. 21 — «Noslēpumainais gūsteknis», «Moldova-film», 22. septembrī — «Pağaidi tikai!» (1. — 10. izlaidums), «Sojuzmultfilm», sāk. plkst. 17, bet plkst. 19, 21 — «Noslēpumainais gūsteknis», «Moldova-film»; 23. septembrī — «Fotoğrāfija kāzu albumā» (1 un 2. sērija), Indija, sāk. plkst. 17, 30, 20; 24. septembrī — «Afrikānis», Francija, sāk. plkst. 17, 19, 21; 25. septembrī — «Sievu valstība», «Mosfilm», sāk. plkst. 17, bet plkst. 19, 21 — «Es visu atceros, Ričard!» (Rīgas st.), 26. septembrī filmas sāk. plkst. 14, 16, 18, 20; 27. septembrī — «Papučiši», Francija, sāk. plkst. 16, 18, 20; 28. septembrī filmas sāk. plkst. 17, 19, 21; 29. un 30. septembrī — «Dēlu laiks», «Mosfilm», sāk. plkst. 17, 19, 21.

«ATPŪTA»

21. septembrī — «Apsūdzātais — kāzas», A. Dovženko st., sāk. plkst. 17, 19, 21; 22. septembrī — «Lermontovs», «Mosfilm», sāk. plkst. 17, bet plkst. 19, 21 — «Apolonijas bojāeja», Čehoslovākija; 23. septembrī — «Afoņa», «Mosfilm», sāk. plkst. 17, 19, 21; 24. septembrī — «Gādījuma laime», Kanāda, sāk. plkst. 17, 19, 21; 25. septembrī — «Pağaidi tikai!» (1. — 10. izlaidums), «Sojuzmultfilm», sāk. plkst. 17, 19; bet plkst. 21 — «Noslēpumainais gūsteknis», «Moldova-film»; 26. septembrī — «Pağaidi tikai!» (1. — 10. izlaidums), «Sojuzmultfilm», sāk. plkst. 14, 16, bet plkst. 18, 20 — «Noslēpumainais gūsteknis», «Moldova-film»; 27. septembrī — «Fotoğrāfija kāzu albumā» (1 un 2. sērija), Indija, sāk. plkst. 16, 19; 28. septembrī — «Afrikānis», Francija, sāk. plkst. 19, 21, bet plkst. 17 — «Sievu valstība», «Mosfilm»; 29. un 30. septembrī — «Es visu atceros, Ričard!», Rīgas st., sāk. plkst. 17, 19, 21.

Birst asaras kā rozei zieds,
Bet sāpes negrib sirdi rīmt,
Kādēļ tev bij tik agri šķirties
Un ziedu laikā kapā grīmt?

(M. Bendrupe)

Izsakām dziļu līdzjūtību JĀNA JĀNA d. BOJĀRA piederīgajiem sakarā ar viņa pēkšņo nāvi.

Kolhoza «Vārkava» valde

VIETĒJO RADORAJIDIJUMU PROGRAMMA

22. septembrī plkst. 12.40

◆ Pārskats par ražas novākšanas gaitu rajonā.

◆ Tautas kontroles rajona komiteja.

◆ Transports. Gājējs. Ceļš. Informē 02.

◆ Kultūras dzīve. Mūsu brīvais laiks, kā to pavadām?

DAUGAVPILS RAZONAS APVIENĪBAS «KIMISKĀ ŠKĪEDRA»

palīgsaimniecība iepērk no iedzīvotājiem teļus (pircēji izbrauc uz vietas). Par 100 kilogramu un smagāku dzīvnieku maksā, rēķinot 1 rubli 86 kapeikas par dzīvsvāra kilogramu.

Par vēlēšanos teļus pārdot lūdzam informēt pa telefoniem Daugavpils — 23086 vai Jēkabpils — 52113.

PREIĻU BŪVMATERĪĻU VEIKALĀ

brīvā pārdošanā ir:

kokmateriāli,
skujkoku zāģmateriāli,
dēļi grīdai un apšūšanai,
grīdlīstes,
durvju un loģu bloki,
apmetuma skalīni,
meškoperlīts,
pakulas (celtniecībai),
dārza mājiņas (cena 3 500 un 2 370 rubļi),

čuguna caurules (diametrs 80, 65 un 40 milimetri),

cinkotas caurules (40 milimetru diametrā),

katli apkurei,

krīts (celtniecībai),

ģipsis (celtniecības),

tumšais skārds (loksnēs).

Ceturtdienās un sestdienās veikals organizē pirkumu aizvešanu uz vajadzīgo adresi (šis pakalpojums iepriekš jāpiesaka).

Ikdienas pieprasījuma preču tirdzniecības apvienība

VEIC skaņu ierakstu darbus visu veidu magnetofona lentēs. Telefons 43901.

DAUGAVPILS 1. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

turpina uzņemt audzēkņus 9. klasēs šādās specialitātēs: šķeterēšanas un vilkšanas operatora (apgūt iemaņas veikt kontroliera pienākumus);

audžs ar iemaņām veikt licēja darbu;

diegu spolētājs ar iemaņām šķīrotāja darbā.

Uzņem jauniešus un jauniešus vecumā no 14 gadiem ar 8 klašu izglītību. Mācību ilgums 3 gadi.

Skola uzņem audzēkņus arī apmācīšanai tikai šķeterēšanas un vilkšanas operatora specialitātē. Mācību ilgums 10 mēneši. Uzņem meitenes ar 8—10 klašu izglītību.

Audzēkņi saņem bezmaksas ēdināšanu un apģērbu.

Skola aicina vidusskolu absolventus apgūt šķeterēšanas un vilkšanas operatora — kontroliera specialitāti. Mācību ilgums 10 mēneši. Audzēkņi saņem 70 rubļu stipendiju mēnesī. Ražošanas prakses laikā audzēkņi saņem algu par padarīto darbu. Iebraucēji no citām pilsētām tiek nodrošināti ar kopmītnēm.

Iestājoties skolā, nepieciešami šādi dokumenti:

dokuments par izglītību, raksturojums,

izziņa no dzīvesvietas un izziņa par ģimenes sastāvu,

četras fotokārtītes (3×4),

izziņa par potēšanu (no skolas),

pase vai dzimšanas apliecība jāuzrāda personīgi.

Medicīnisko komisiju reflektanti iziet ražošanas apvienības «Himvolokno» poliklīnikā.

SKOLAS ADRESE: Daugavpils, Mendelejeva ielā 1, telefons 41018 vai 41903. Dokumentus pieņem no plkst. 9.00 līdz 17.00, izņemot sestdienas un svētdienas.

ERĢLU 57. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

izsludina audzēkņu uzņemšanu viengadīgajā traktoriistu mašīnistu grupā.

Mācību sākums 1987. gada 12. oktobrī.

Skolas adrese: 229240, Madonas rajonā, Erģļos, Oškalna ielā 10, tālrunis — Madona 71235.

PREIĻU KOOOPERATĪVA PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

izsludina audzēkņu papildus uzņemšanu, lai sagatavotu specialitātē — pārtikas un rūpniecības preču pārdevējs. Mācības latviešu valodā.

Skolā uzņem personas ar vidējo izglītību. Mācību laiks — 1 gads.

Sekmīgie audzēkņi saņem stipendiju — 32 rubļus mēnesī. Ir labiekārtota kopmītne.

Skolas adrese: Preiļos, Kooperatīva ielā 6, izziņas pa telefoniem 21764 vai 22864.

PĀRDOD kūtsmēslus. Zvanīt 934503 no plkst. 12 līdz 14.

PĀRDOD govi. Zvanīt 56794.

Mātes padoms, mātes mila

Mūžam sirdi nezudīs.

(Z. Purvs)

Izsakām līdzjūtību Kārlim Bruzgulim, MAMULĪTI smiltājā izvadot.

Mehāniķi, dispečeri

Lai tēva mila paliek dziļi sirdī
Par avotu, kur mūžam spēkus smelt.

(I. Mežnora)

Izsakām dziļu līdzjūtību Zinaīdai Kozulei un Jaševu ģimenei, TĒVU smiltājā izvadot. Puncuļu fermas kolektīvs

Tir. 13 846 eks. (latv. val. 9 875 eks., krievu val. 3 971 eks.).

1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums. Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Vaikas ielā 1. Indekss 68169. Pas. 1293.